

ABRIL 2018

publicació especial
en motiu de la

II^A TROBADA

XARXA DE LA TERRA

AL PENEDES

SOBIRANIA i AUTOSUFICIÈNCIA

+CONTACTE xarxaterrapenedes@inventati.org
+TOTS ELS TEXTOS A xarxaterra.noblogs.org

La XARXA de la TERRA del PENEDEÈS

El grup del Penedès vinculat a la Xarxa de la Terra som un conjunt d'individus i nuclis de convivència en l'àmbit rural que prenem el camí de l'autoabastiment propi i col·lectiu amb el suport mutu com a mitjà principal de relació.

L'afinitat a l'hora de practicar l'agricultura i la ramaderia respectuosa, conscient, ètica i responsable i de mirar de recuperar la història pagesa ens aixopluga a qui transitem cap a l'autosuficiència rural tot compartint treballs i coneixements sobre l'elaboració del vi, els cicles dels sembrats, els secrets de l'horta o l'exercici dels oficis i la petita ramaderia.

A part de trobar-nos per a compartir els diferents moments relacionats amb la vinya, l'olivera, els cereals o les matances i les diverses feines vinculades a les cases de pagès, ens reunim aprofitant solsticis i equinoccis i altres festes vinculades als cicles naturals i del camp.

Entenem la Xarxa de la Terra com un espai de coneixement d'altres nuclis que

avancen cap a l'autogestió i un lloc de trobada, intercanvi i regal dels nostres productes i experiències. Per això apostem perquè es consolidi cicle rere cicle aquesta xarxa ja existent i ens plau el fet que les fires i trobades estructurin aquest univers de la Xarxa de la Terra.

Per nosaltres, la Xarxa de la Terra és un teixit de suport mutu que ens facilita viure en l'alegalitat davant la situació alimentària, política i administrativa que patim.

Un dels nostres granets de sorra és la fira que enguany organitzem per segon any a Sant Jaume Sesoliveres doncs considerem que les trobades i els intercanvis són una excel·lent forma de donar valor a tot allò que vivim quotidianament i possibilitar que segueixi sent viable.

- Els bojos no
- se sembren
- ni es planten.
- ixen sols

- Planta, sembra
- i cria, i viuràs
- amb alegria

- Els diners sota
- rajola i els
- banquers a la
- garjola!

contacte: xarxaterrapenedes@inventati.org

La Sequoia

La Sequoia és una cooperativa integral de vida. Creem, compartim i oferim iniciatives de transformació social, política i econòmica, gaudim i cuidem de nosaltres mateixes i de la natura, de la qual formem part.

Mantenim i desenvolupem hàbits que afavoreixen l'autonomia col·lectiva, el canvi social i ecològic. Centrant-nos en el procés humà, cultivant un mode de vida horitzontal i llibertari integrant-nos a l'ecosistema i lluitant contra els sistemes actuals d'opressió.

Aquí, les dinàmiques individuals i col·lectives poden ser qüestionades i mirar de ser transformades, en un esperit de canvi respectuós dels desitjos i històries de cadascuna.

Hem decidit col·lectivament que els comportaments discriminatoris per motius de raça, de sexe, d'edat, de religió, de diferències físiques o psíquiques no seran tolerats.

La Sequoia desitja contribuir al creixement d'un entorn solidari i diversificat donant suport a la construcció d'una xarxa de bon veïnatge i a l'assentament d'iniciatives col·lectives.

Aquestes bones intencions es concreten en iniciatives com l'horta social de la Sequoia, que es realitza entre persones que habiten a la Sequoia i altres que són veïnes.

També en la producció de pa amb forn de llenya, massa mare, amassat a mà i amb farines de proximitat i ecològiques. Aquest pa serveix actualment per autoabastir la cooperativa i per intercanviar amb algunes de les col·laboradores. També algun mercat com el de la Xarxa de la Terra i està en projecció obrir una botigueta per poder augmentar la distribució on també es podran vendre verdures de l'hort.

També tenim el menjador social, on ens trobem els migdies per compartir aquest àpat i que està obert a què puguin venir persones afins a la Sequoia.

També hi ha un espai de celebracions i trobades al jardí, on podem realitzar activitats culturals, àpats, festes, les pizzeries culturals de l'estiu. Durant l'any les pizzeries les fem a la sala principal, a l'interior de la casa. Les pi-

zzeries es couen al forn de pa, amb la mateixa farina i massa mare... És un espai de trobada setmanal on procurem anar oferint activitats estimulants per l'entorn en què vivim.

Per últim i no menys important, la propietat de la casa és de la cooperativa d'habitatge La Sequoia des de 2013, on hi viuen actualment 8 adults i 5 nens. Explorant la manera de viure bé plegades, col·laborant entre nosaltres, acompanyant-nos en els processos de vida, cuidant dels infants, proveint-nos de bons aliments i gaudint de la natura i de la casa.

Fa poc hem començat a elaborar cervesa artesana per poder abastir a les pizzeries culturals. També hi participen persones que viuen a la cooperativa d'habitatge i persones que no.

Actualment ens estem constituint com a cooperativa de consum i treball, per poder legalitzar les activitats productives.

Aquest 2018, per primera vegada d'ençà que vam arribar, estem col·laborant activament de la comissió de festes de la Colònia Vila-seca. També hem estat implicades en el CDR de la Vall de Ges, des de l'inici. També hem participat activament en l'Associació de Consum Ecològic de Torelló, La Calèndula.

Això és el que convidem a explorar, cultivar i nodrir aquí!

- Les dinàmiques individuals i col·lectives poden ser qüestionades i mirar de ser transformades

- Donem suport a la construcció d'una xarxa de bon veïnatge i a l'assentament d'iniciatives col·lectives

TIRANT DEL FIL...

La Teranyina som un grup de persones. algunes joves. d'altres... encara molt més joves. Famílies biparentals, monoparentals, extrasensorials i singles. Ens trobem repartides per diferents nuclis del territori de l'Anoia i l'Alt Penedès.

Com a grup inquiet, treballador, inconformista i amb actitud rural... busquem i promocionem alternatives envers el capitalisme feixista i opressor!

Prioritzem l'intercanvi, la moneda social, la compra conjunta de tot tipus de productes pròxims, ecològics, de comerç just, responsables amb el medi ambient i saludables per al nostre cos.

La Teranyina sempre està en construcció: modificant errors, donant forma a les noves idees, repartint-nos les tasques i responsabilitats que comporta tenir cura de la comunitat.

Contra el poder del capital, CAPITAL HUMÀ TOTAL!

En l'actualitat estem arreglant un petit local que hem llogat a la Llacuna. L'anomenem El Cau de l'Aranya, i el nostre somni es fer un petit ateneu llibertari. De moment... estem fent les assemblees, els intercanvis, les compres conjuntes i desitgem aviat fer xerrades, passis d'audiovisuals, tallers de tota mena... creant així un punt de trobada on seguir teixint les il·lusions amb entusiasme!

Naltros ens hem anat trobant per diferents camins d'aquesta vida, algunes coincidint a les classes de ioga... d'altres en moviments socioculturals on recolzem projectes afins.

SOBRETOT, ENS HEM CONEGUT PER AMOR A LA TERRA!

Al juny de 2016... per curar el "mal del cul" dels meus tomàquets... vaig fer un grup de wasap amb algunes amigues, creant així un espai d'intercanvi i d'aprenentatge que vam anomenar Hortadictes! Per sorpresa

meva i crec que d'elles també... en tan sols tres mesos vam patir la gran transformació! Com una crisàlide, obrint-se camí cap a una nova forma de viure! Enterant així Hortadictes i sorgint la Teranyina en una nova forma de fer teixit social més àmplia.

Ah! Un apunt emocional i personal... El 20 de setembre, no tan sols enterrava Hortadictes, enterrava també a l'Horta Marieta el meu Sikarronet! El gos amb qui vam compartir quasi 16 anys de les nostres vides. Tenia leishmaniosi sí, però... sempre va ser un gran lluitador! Gràcies pel teu amor incondicional Seek!

Doncs... aquell mateix dia, vaig patir el curiós fenomen d'anar d'enterrament i naixement alhora!

Així que ja veieu on et pot conduir tenir els tomàquets fotuts i crear un grup de wasap, compartint les habilitats que tenim cadascuna per cobrir les nostres necessitats.

Només em queda agrair a projectes engrescadors com Lo Traginer, molt més que transport, l'Horta Lliure i "la Cooperadora", l'espai cooperatiu d'Igualada. També al mateix carrer, el grup de consum Naturalment. A Vallbona d'Anoia la colònia industrial de Ca la Fou. El Rebost de St. Jaume Sesoliveres. I per descomptat... la Xarxa de la Terra!

SALUT I LIBERTAT
ESTIMADES REVOLUCIONÀRIES!!!

NAMASTÉ :-)

DISSOLUCIÓ del FET CATALÀ, en la VINYA UN ALTRE EXEMPLE

Què ens defineix com a catalans? Antigament el poble català, vers la vinya, va adaptar els ceps i els camps a les seves necessitats però d'una manera social, harmònica i sostenible en el territori i al llarg del temps. Totes les cultures autèntiques de l'antigor s'han adaptat amb respecte al seu terrer.

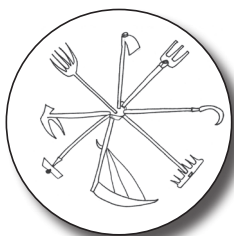

En aquest cas, la vinya al Penedès s'havia construït amb els seus marges, barraques de pedra seca, aljubs, cisternes, casetes de tros... amb tota una arquitectura de reaprofitament de recursos propers que la feien viable. Feien els marges amb les mateixes pedres que netejaven dels bancals; les casetes de vinya les pujaven amb parets de tàpia construïda a base de terra, pedres i restos de trossos de teules, toves, etc. que es guardaven per a aquesta finalitat.

El cultiu en vas permetia feinejar també en raconets i captirots on hi havia associats tota una sèrie d'arbres com ara ametllers, figueres, serveres, noguers, etc. per a proveir-se dels seus fruits. Si no que els hi preguntin als 'segarretes' com els usufructuaven el mes que passaven fora de casa a l'època de la sega.

Com ha canviat la pel·lícula... Actualment amb les subvencions per aplanar terres, s'arrasen marges, barraques i petits raconets. La religió impera a la vinya: ceps crucificats a *tuti pleni*, per a contentar a l'agroindústria que es retroalimenta d'aquests anomenats pagesos, explotats fent més hores que un rellotge, fent vida al tractor i sense trepitjar el terrer, que trist... No es poden permetre de badar i gaudir del vol d'una papallona perquè ni tenen temps ni hi ha flors on la papallona hi pugui pul·lular.

Hipotecats en aquestes dinàmiques, què ens queda? Encara som pagesos catalans, ¿en què ens diferenciem d'un viticultor d'una altra contornada estrangera, treballant les mateixes varietats que estan de moda —la moda passa de moda— perdent així les autòctones com ara

**contacte: xarxaterrapenedes@inventati.org
tots els textos a xarxaterra.noblogs.org**

- El cultiu en vas permetia feinejar
- també en raconets i captirots on
- hi havia associats tota una sèrie
- d'arbres com ara ametllers, figueres,
- serveres, noguers, etc. per a proveir-
- se dels seus fruits.

- Vinyes en vas sense llaurar
- o passada sí, passada no;
- varietats autòctones, sense
- pesticides, fomentant la
- vida als marges i mantenint
- l'arquitectura antiga.

picapolls, subirat parent o sumolls blans i negres? Si no comencem a preservar el territori com si fos part de la nostra pell —perquè ens hi va la pell— serem un mer producte mercantil perseguidors de kilos/grau per al millor postor.

¿Volem que el Penedès sigui un seguit de grans parcel·les quadriculades sense raconets, amb fileres de ceps emparrats i crucificats, un desert de vinyes enfilerrades de monocultiu amb marges herbicidats o cremats sense cap tipus de flora i fauna ruderals? Que trist!

Sort que alguns ens resistim a les temptacions del dimoni i tenim clar quin és el camí a seguir:

- Vinyes en vas sense llaurar o passada sí, passada no; varietats autòctones, sense pesticides, fomentant la vida als marges i mantenint l'arquitectura antiga, això sí que il·lusiona!

- Fent les podes, veremes i elaboració del vi amb companyia d'amistats afins, això sí que il·lusiona!

- Compartint coneixements, maneres de fer, vocabulari, eines i tradicions il·lusiona!

Així doncs, cada cop que brindem amb un got de vi natural de casa, sense sulfits, amb companys i camarades m'omple de vida i em fa sentir una mica més català.

LES “MALES HERBES”, NI DOLENTES NI LLETGES

Les «males herbes» —també anomenades adventícies— ni són tan dolentes ni són tan lletges. De fet, que hi hagi una mica d'herba als marges i en alguns racons del tros no ha de crear cap mena d'alarma social.

- Fer una
- roturació
- mecànica,
- sigui amb
- desbrossadora
- o amb un
- roturador
- acoplat al
- tractor tenint en
- compte els dies
- que el calendari
- lunar marca
- per controlar
- el creixement
- de les herbes
- adventícies

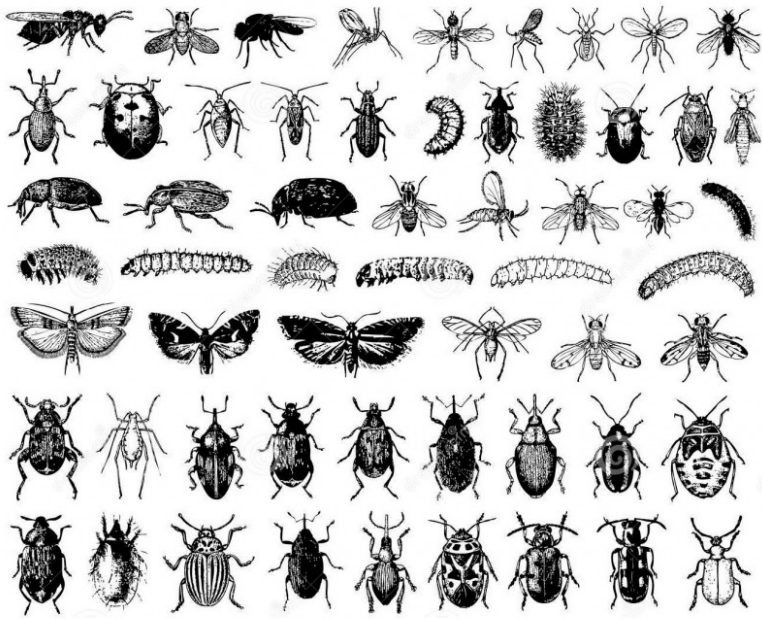
Tots sabem que vivim encara en una societat del quedar bé i el què diran, però això s'ha d'anar canviant. Deixar una mica d'herba premeditadament no ha de ser sinònim de deixat i, en canvi, el que sí que hauria de generar alarma social per perjudicial i lleig de veure són les conseqüències d'un herbicida pernicios com és el glifosat.

Per acabar de convèncer els dubtosos us informem que les primeres proves que es van fer amb aquest producte varen ser a la II Guerra Mundial: era l'anomenat «*agente naranja*» que va cremar milers d'hectàrees de la selva del Vietnam per fer sortir els autòctons dels seus caus.

A més a més, ens diuen que és un producte que es degrada en entre vint i trenta dies, fet que és fals perquè el que fa és deslocalitzar-se del lloc on s'ha herbicidat, anant a parar a les fondalades de les valls, séquies, desguassos d'aigua on es troben en grans concentracions.

Finalment arriba a aigües subterrànies, és a dir, contaminen els nostres aqüífers. La degradació real és d'entre deu i dotze anys. Els efectes secundaris no són només en l'àmbit mediambiental sinó també de salut pública, tantes vegades repetides per diferents estudis.

Davant la problemàtica de fumigar amb l'herbicida glifosat en diferents espais públics (places, parcs

En els marges de separació de finques s'hi proliferen una bona varietat de flora i fauna ruderals, és a dir, flors i plantes adventícies, fins i tot les comestibles com ara els fonolls, llacsons, alls porros, roselles... Aquestes atrauen insectes beneficiosos tals com aranyes, pregadéus, sargantanes... Beneficiosos perquè s'alimenten d'insectes que poden ser perjudicials per a la vinya, un exemple n'és el corc del raïm. Quan aquests insectes no hi són es trenca la cadena tròfica circular que crearia un ecosistema equilibrat, on s'evitaria ensulfatar amb productes insecticides. La mala praxi impera i les cases de productes fitosanitaris tenen totes les suposades «solucions» per, justament, tancar el forat i cronificar el problema a llarg termini.

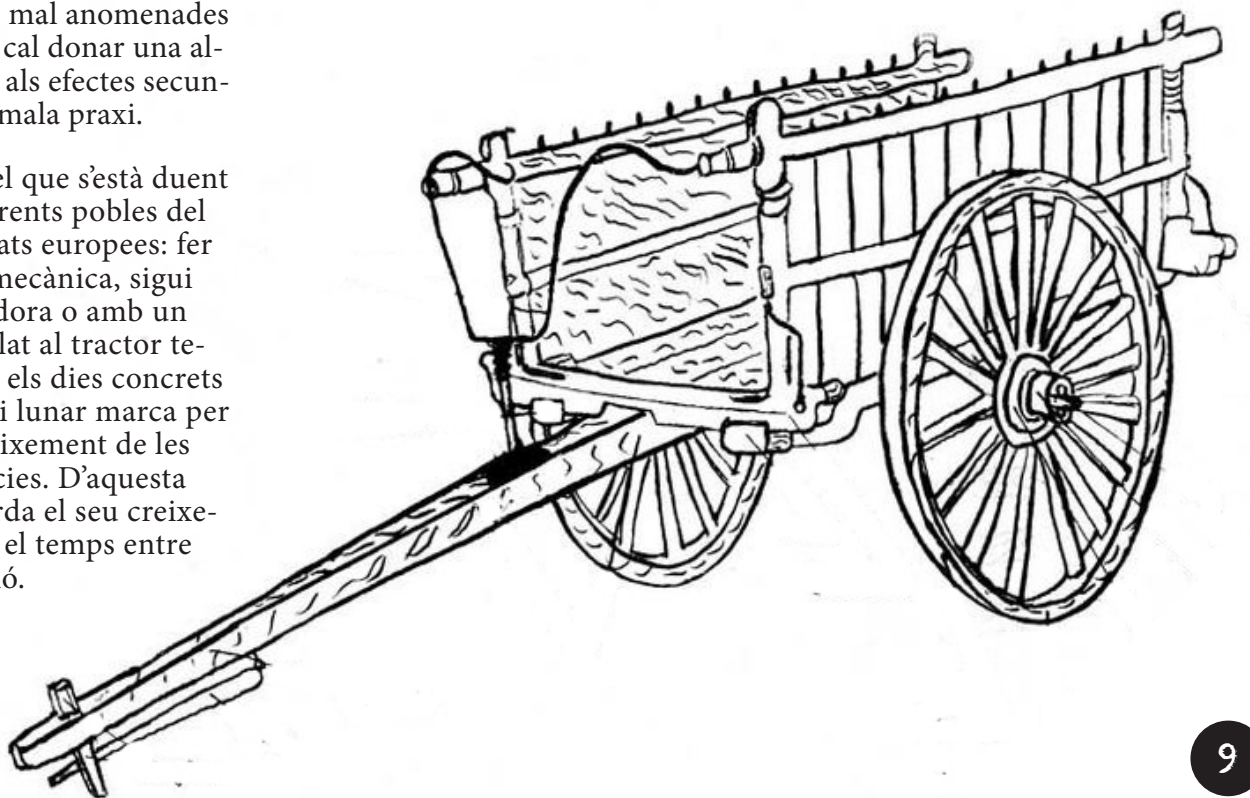
- A l'hort on hi ha
- ruda, totes les
- plantes tenen
- fortuna

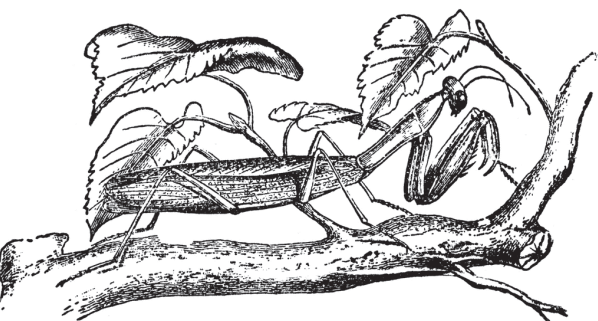
- Terra per a fer
- plantiu, la de
- vora riu
-
-

- Floreix on t'han
- plantat
-

infantils, vorals de carreteres...) per eliminar les mal anomenades «males herbes» cal donar una alternativa viable als efectes secundaris d'aquesta mala praxi.

Podem copiar el que s'està duent a terme en diferents pobles del Principat i ciutats europees: fer una roturació mecànica, sigui amb desbrossadora o amb un roturador acoplat al tractor tenint en compte els dies concrets que el calendari lunar marca per controlar el creixement de les herbes adventícies. D'aquesta manera es retarda el seu creixement i s'esplaia el temps entre cada intervenció.

PAiGESatge

Està clar que el pagès modela el paisatge igual que ho fa una vaca resseguint l'herba, el Gaig plantant aglans o una erupció volcànica canviant materials de lloc. ¿Però la vaca ressegueix l'herba per mantenir aquell paisatge? ¿El Gaig planta aglans perquè vol un bosc? Jo penso que sí encara que no sigui l'únic objectiu. Una qüestió interessant seria saber per què ho fa el volcà...

Però, i el pagès? És conscient dels seus actes? Te alguna intenció paisatgística quan llaura? O simplement és un efecte acte-conseqüència?

Personalment vull pensar que és això últim, de lo contrari no entendria que a tots els pagesos els agradés el mateix tipus de paisatge. Aquell que més s'assembla al desert, on el terra queda nu... mort... trist i sec... exposat i cremat... glaçat... i tornat a cremar... compactat per la pluja... compactat per la sequera... on el vent ens pren la pols... —el més bo—, on la pluja ens pren el tros... el tros!!! on la pluja corre i no entra... corre i se'n va...

Sí, paisatge al cap d'avall, doncs el diccionari defineix com a paisatge agrícola, el

paisatge rural modificat per l'agricultura. Però aquesta modificació pot anar en un sentit o altre. Llavors, quan les accions es realitzen amb una clara intenció paisatgística a banda de l'agronòmica, és quan podria néixer aquest nou concepte:

el paigesatje

Paisatge modificat intencionadament pel pagès amb l'objectiu d'augmentar la biodiversitat, l'escala cromàtica i la càrrega energètica de l'organisme camp.

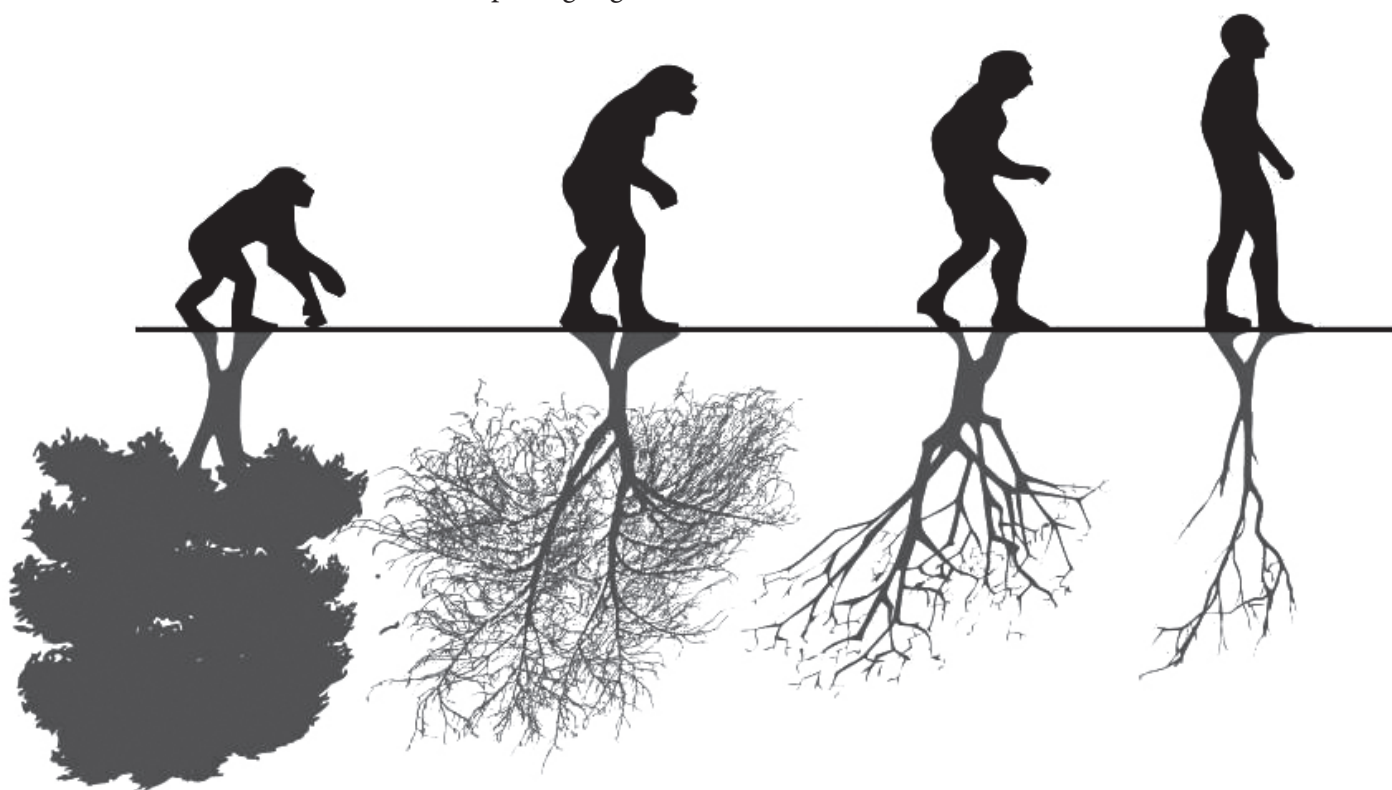
Això només ho podrem aconseguir reduint o eliminant les llaurades i procedint a segar. Però tot i segar, per crear un bon paigesatje s'han de deixar franges sense segar, exemplars sense tallar i respectar associacions espontànies entre plantes. És important també, gaudir de fer-ho, com qui endreça el seu jardí. Només així aconseguirem una bona harmonia de tot el que per allà i voltí.

Al cap d'avall només som energia en constant moviment.

Tomas Llop

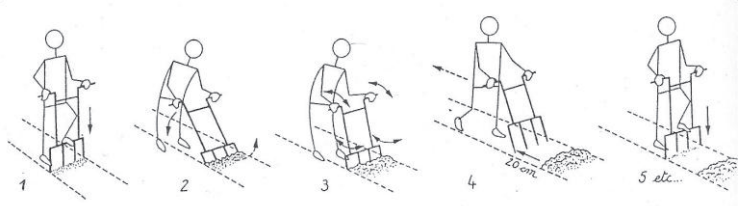
- No hi ha vinya
- millor que la
- que planta i
- poda el seu
- amo
-

- Aigua de
- gener posa
- l'oli a l'oliver,
- el gra al
- graner i el vi
- al celler

“Visca Estafa!”

(amb música de 'Que viva España', Manolo Escobar)

La península Ibèrica té un problema que és molt antic i està ben determinat. Forma part de la història que mai expliquen els periodistes que tenen comprats. Sempre que el poble sembla revifar apareixen els feixistes i ho engeguen tot a rodar.

Per això s'escolta aquest refrany:
Això és una Estafa!
El Rei n'és principal garant:
Això és una Estafa!
PP, PSOE i C'S: Són part de l'Estafa!
L'Estafa hem desemmascarat,
és terrorisme d'estat.
Paraba pim pam pum pum

Un país plagat de llops amb pell d'ovella l'extrema dreta al servei del capital. On els honrats i que es mantenen fermes al centre són acusats d'esquerra radical. Si tot i així no guanyessin les eleccions massacrant la democràcia imposaran un dictador!

Per això.....El rei..... PP, PSOE i C's....
La gent n'estem fins als collons de feixistes i borbons.
Paraba pim pam pum pum

Mentre rescaten bancs, submarins i autopistes, ataquen drets, dissidència i llibertat. La discòrdia i crispació se l'asseguren amb bombardeig de mentides constant. I si algun beneït no vol entrar al corral, el posem en preventiva, segur que és de l'eix del mal.

Per això.... El rei... Endesa i Gas natural...
L'estafa de rates i voltors, de banquers i constructors.
Paraba pim pam pum pum

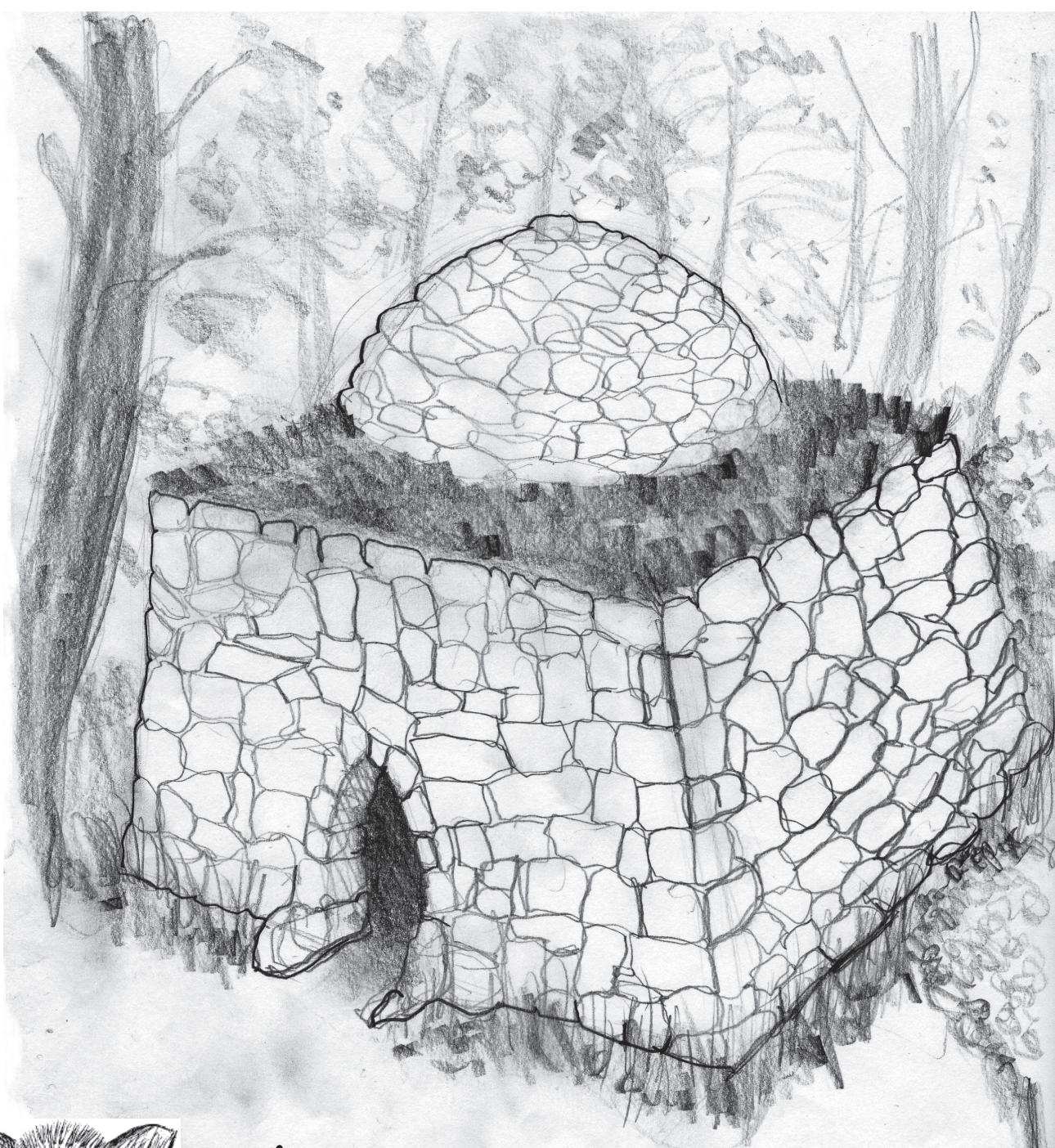
La FAES, desde la sombra, que no es tonta Mariano el Corto té ara per capità Així mentre el PPSOE se'ls enfonsa per la dreta avança amb Ciutadans. Si el candidat que és elegit no es complau li recorden que té fills com és d'entendre i és normal.

Per això... El rei... Arrimadas i Cospedal...
Sabem que sou uns grans actors sempre que pagui en Soros.
Paraba pim pam pum pum.

Seguint un pla, pagat en B i en diferido, per totes bandes ens l'han estat colant. Privatitzant tot el que doni benefici totes les pèrdues nacionalitzant. L'estat és una empresa al seu servei i no són de mitges tintes, estàs amb o en contra d'ells.

Per això El rei.... González i Maria Aznar....
Heu quedat tots ben retratats, l'estafa s'ha acabat!
Paraba chim pum pam pum.

Els 10 manaments de la pedra seca

1. La llei del mínim esforç
2. Fer una bona base
3. El fil és la mare
4. Inclinació cap al talús
5. No fer castellets
6. No fer rentadora
7. Com més reble millor
8. Les pedres ben falcades
9. Tota pedra fa paret
10. Fotre un clau de tant en tant

contacte: xarxaterrapenedes@inventati.org
[tots els textos a xarxaterra.noblogs.org](http://tots.els.textos.a.xarxaterra.noblogs.org)

